

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: موسسه مطبوعاتی نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شترت روزنامه

چهارشنبه ۱ بهمن ۱۴۰۴ • ۱ شعبان ۱۴۴۷ • ۲۱ ژانویه ۲۰۲۶ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۳۱۰ • صفحه اذان ظهرتهران ۱۲:۱۶ • اذان مغرب ۱۷:۴۰ • اذان صبح فردا ۵:۴۳ • طلوع آفتاب ۷:۰۱

سریع‌خوانی

تعارف نکنید، محفل بی‌ریاست

آیدین‌سیار سریع

این دوره و زمانه که ما در آن زندگی می‌کنیم در کنار تمام معایب و نارسایی‌هایش یک خوبی دارد و آن هم این است که تعارفات بین‌المللی از بین رفته است. قبلاً که غرب می‌خواست به جایی حمله کند، پیش از حمله کلی طرح و برنامه پیاده می‌کرد و افکار عمومی را می‌پخت که «آقایان و خانم‌های محترم! ببینید من به خاطر نفت و دعوای‌های ژئوپلیتیکی لشکرکشی نمی‌کنم آن سر دنیا، من مدغغه اخلاق دارم.» الان شر خدا این تعارفات تا حدی کاهش یافته. مثلاً در ماجرای گونی‌راسیون مادورو ملاحظه کردید که ابتدا گفتند از آنجایی که این یارو کارتل‌های مواد مخدر را سازماندهی می‌کند و مواد هم چیز خوبی نیست و زندگی‌ها را نابود می‌کند، پس دیگر واجب است برویم و بدزدیمش. بعد که مأموریت با موفقیت انجام شد، در کمال تعجب حتی یک کلمه هم راجع به مواد مخدر صحبت نکردند. کلاً پادشاهان رفت آن قضیه را یک ساعت بعد از ربایش آن بنده خدا رنگ زنده به دلسی رودریگز که آجی، نفت مفت چی تو دست‌وبال داری؟ مسلماً قدیم این‌طوری نبود. همین ساریوی مواد را تا چند سال ادامه می‌دادند تا سروصداها در داخل بلند نشود. حاکمان جدید آن چنان که باید راگورد را حفظ نمی‌کنند. البته خاورمیانه و آمریکای لاتین چون بهانه‌خوش همیشه ملس بود، کار را برای سیاست‌مدار راحت‌تر می‌کرد. الان که بحث یک جای توگولی‌ای مثل گرینلند مطرح است، اصولاً و اساساً بهانه‌ای وجود ندارد. گرینلند آن‌قدر سرد است که حاکم اصلاً از خانه بیرون نمی‌رود که بخواهد ظلمی چیزی بکند. بحث مواد هم مطرح نیست؛ تا بخواهند یکبنکی را روشن کنند، بلافاصله با می‌زنند و خاموشش می‌کنند. برای همین است که ترامپ رنگ زده به نخست‌وزیر نروژ و گفته وقتی شما جایزه صلح نوبل به من ندادید، چرا من باید الان پایبند به صلح بمانم؟ یا در مصاحبه‌اش می‌گوید اگر ما الان گرینلند را نگیریم، فردا روسیه و چین می‌گیرند. خود روسیه هم که می‌خواست به اوگراین حمله کند اصلاً از این مسخره‌باری‌های غربی درنیاورد. فاز لاتی برداشت که با این پیشروی‌های ناتو به سمت شرق حال نمی‌کنم. بعد حملاتش را شروع کرد. جهان آن‌قدر هرکی هرکی شده که خود آقای کوتزش، دبیرکل سازمان ملل که تا می‌آید اظهار نگرانی کند، قدرت‌های جهان می‌گویند شما وایسا کنار کلی نشی. گفته «شورای امنیت سازمان ملل که برای صلح و امنیت بین‌المللی طراحی شده، دیگر نماینده جهان نیست و ناکارآمد است». به هر صورت آنچه عیان است، این است که جهان تعارف را کنار گذاشته و نظم قدیم از بین رفته. ما این وسط چه شانس‌ی داریم که جوانی‌مان افتاد وسط معجزه هزاره سوم، آغاز میانسالی‌مان هم افتاد وسط زلزله‌های جهانی. بی‌تعارف بخوایم بگویم واقعا به ... نمی‌شود گفت به چه چیزی رفته‌ایم. متأسفانه مطبوعات هنوز تعارف‌های قدیمش را حفظ کرده.

اقتصادخوانی

همه کالابرگ‌ها شارژ شده‌اند؟

خبر تأیید: سجاد سنگسری، رئیس مرکز بازرسی، به تشریح جزئیات طرح‌های حمایتی جدید وزارت تعاون پرداخت. او به مشکلات رایج در فرآیند استفاده از کالابرگ‌ها اشاره کرد و گفت: «سیاری از مردم اعلام کرده‌اند کالابرگ آنها شارژ نشده است. پس از بررسی، مشخص می‌شود این کالابرگ‌ها به‌طور کامل شارژ شده و برخی افراد به دلیل استفاده نادرست از کارت‌های بانکی سیرست خانوار به این مشکل برخوردده‌اند.» او تأکید کرد: «مردم باید توجه داشته باشند که کارت‌های عابریانک سیرست خانوار فقط در اختیار اعضای خانواده باشد و از قراردادن این کارت‌ها در اختیار سایر افراد خودداری کنند. به‌علاوه، برای بررسی اعتبار کالابرگ‌ها، مردم می‌توانند از طریق اپلیکیشن‌های مربوطه یا سامانه‌های رسمی اقدام کنند.» سنگسری همچنین بر اهمیت نظارت مستمر بر فروشگاه‌ها تأکید کرد و گفت: «در صورتی که مردم با محدودیت‌هایی در خرید کالا مواجه شوند، مانند اجبار به خرید برند خاص یا کالاهای خاص، این موضوع قطعاً تخلف محسوب می‌شود. وزارت تعاون به‌طور شیان‌ه‌روز‌ی با فروشگاه‌ها تسویه‌حساب کرده و در صورت مشاهده تخلف، بلافاصله رسیدگی خواهد شد.»

در این روزهای پرآشوب گذشته، مهم‌ترین موضوع از نظر بخش وسیعی از افکار عمومی، قطع اینترنت و عدم دسترسی به اطلاعات بوده است. شاید سخنی گزاف نباشد که عدم امکان کسب اطلاع و اطلاع‌رسانی، به اندازه خسارات جانی و مالی به چشم آمد. اتصال دو پیام‌رسان داخلی که در شرایط عادی چندان مورد استفاده عموم نیست، مورد استقبال قرار گرفت و توانست به‌عنوان پل ارتباطی، بخشی از نیاز را رفع کند. در این شرایط خبر توقیف روزنامه «هم‌میهن» تلخ بود و ماجرای توقیف مطبوعات در دهه ۷۰ خورشیدی را به یاد آورد. اینکه در دنیای امروز و عصر انفجار اطلاعات که حتی به تلویزیون ماهواره‌ای به‌عنوان ابزار اطلاع‌رسانی سنتی نگاه می‌شود، ممانعت از انتشار یک روزنامه با شمارگان محدود، چه نتیجه‌ای دارد؟ آبان‌ماه نیز چند روزی سایت روزنامه از دسترس خارج شد که لطمه زیادی به فعالیت این رسانه زد. بدون تعارف، افرادی که در «هم‌میهن» قلم می‌زنند، از قدیمی‌ترین و حرفه‌ای‌ترین روزنامه‌نگاران هستند و این اقدام بیشتر تنبیه مخاطبان بود.

دوشنبه، خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا) به نقل از دبیرخانه هیئت نظارت بر مطبوعات خبر داد: «روزنامه «هم‌میهن» به دلیل تخلف از حدود مقرر در قانون مطبوعات و به استناد تبصره ماده ۱۲ این قانون، توقیف و پرونده رسیدگی به تخلفات آن جهت رسیدگی به مرجع قضائی ارجاع شد. پیش از این و در گذشته نیز تخلفات متعدد این رسانه در جلسه هیئت نظارت مطرح شده و در مواردی منجر به صدور تذکر و اخطار و همچنین برگزاری جلسه گفت‌وگو با مدیرمسئول آن، با هدف رعایت موازین قانونی، اصلاح رویه‌های حرفه‌ای، التزام به اصول اخلاق رسانه‌ای و توجه به مصالح عمومی کشور شده بود.» تبصره ماده ۱۲ «قانون مطبوعات»

توقیف روزنامه هم‌میهن موجی از نگرانی و ناراحتی در میان روزنامه‌نگاران برانگیخت. سه هفته از آغاز ناآرامی‌ها گذشته و بیش از یک هفته است که اینترنت قطع شده. معلوم نیست پیوست رسانه‌ای کنترل ناآرامی‌ها، توسط چه نهادی نهاد تهیه شده؟ مشخص است که تعیین‌کنندگان این سیاست عجیب رسانه‌ای، نگاه دقیقی به اثرات سوء این سیاست بر افکار عمومی جامعه و تبعات سهمگین بعدی آن نداشت‌اند.

بستن مجاری ارتباطی مردم، با هدف سوق‌دادن آنها به انحصار اطلاع‌رسانی رسانه ملی، نه‌تنها این خواسته را برآورده نکرده، بلکه علاوه بر تدارک مخاطب میلیونی برای رسانه‌های ماهواره‌ای خارج کشور، باعث شده که مخاطب بی‌تفاوت، به مخاطب مخرب تبدیل شود؛ همان کاری که دشمن برای تکمیل برنامه‌های براندازانه خود نیاز دارد. حال بستان یک روزنامه حرفه‌ای و منصف در این شرایط، همان اقدام تکمیل‌شده سیاست قبلی است که بتواند هرچه بیشتر چهره بین‌المللی نظام کشور را در افکار عمومی جهان تخریب کند و بسترساز وقایع نامعلوم بعدی دشمن باشد.

مدیریت افکار عمومی در شرایط بحران، یک مبحث تخصصی

در علم رسانه است و می‌توانم بگویم اقداماتی که در این روزها شاهد بودیم، دقیقاً خلاف آن چیزی است که باید باشد. واقعا کسی

اگر بتواند برنامه‌های صداوسیما را در این مدت که اینترنت مسدود شده، تحلیل محتوا کند، متوجه عمق فاجعه می‌شود. پیمان

جبلی که ادعا می‌کند در این بحران مرجعیت خبری را به رسانه ملی بازگردانده است، چسبندگی مخاطب به شبکه‌های خبری

وکیل دادگستری

(مصوب ۱۳۴۴) تخلفات را به ماده ۶ همین قانون ارجاع می‌دهد که در ۱۲ بند فهرست شده و از نشر مطالب الحادی و ترویج اسراف و تبذیر تا افترا و استفاده ابزاری از زن و مرد را در بر می‌گیرد. در مطالب دبیرخانه هیئت نظارت بر مطبوعات، اشاره دقیقی به علت تخلف نشده است.

اساساً اصل وجود نهادی به نام «هیئت نظارت بر مطبوعات» محل تأمل است. این هیئت سه کارکرد در حوزه رسانه‌های مکتوب دارد: نظارت و پایش رسانه‌ها، توقیف مطبوعات و در مواردی ابطال مجوز نشر. براساس اصل بیست‌وچهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، «نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند مگر آنکه مخل مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشند...». همچنین اصل بیست‌ونبجم به‌صراحت «سانسور» را منع کرده است. پس اولین کارکرد هیئت نظارت که تعقیب روزنامه، مطالب روزنامه‌ها و ارسال تذکر و اخطار و همان‌گونه که در متن خبر آمده «گفت‌وگو با مدیرمسئول»، به دلیل ایجاد خودسانسوری در اهالی رسانه، نقض اصل بیست‌ونبجم قانون اساسی است.

توقیف یک رسانه اقدامی است که در اختیار نهاد تعقیب یا دادسرا قرار دارد. مطابق قانون «آیین دادرسی کیفری» (مصوب

تحلیل‌خوانی

توقیف هم‌میهن و پرسش‌های بی‌پاسخ

قادر باستانی‌تبریزی

فارسی‌زبان را در همین مدت کوتاه مقایسه کند، متوجه خطای خود می‌شود.

وقتی رسانه رسمی روایتی را بیان می‌کند، نباید این روایت با مشاهدات عینی مخاطب در تضاد باشد، وگرنه باعث بی‌اعتمادی مخاطب و بی‌اعتباری رسانه می‌شود؛ کاری که شبکه‌های صداوسیما دچار آن شده‌اند. مردم پنجره را باز می‌کنند و صحنه‌ای را در خیابان می‌بینند و شعاری را می‌شنوند. در اخبار رسانه ملی، آن صحنه با آنچه مردم خود دیده‌اند، تفاوت کلی دارد. مگر می‌شود انتظار داشت مخاطب روایت را بپذیرد؟ در اغبن گزارش‌های خبری حوادث اخیر، مردم نشان داده نمی‌شوند. اموال و تجهیزات سوخته و تخریب‌شده مدام پخش می‌شود. مخاطب که خود در صحنه حضور دارد و متوجه تناقض شناختی است، به این‌نوع روایت واکنش منفی می‌دهد و حتی برای اخبار درست رسانه ملی هم دچار تردید می‌شود.

وقتی قرار است رسانه ملی روایتی از وقایع شهر به افکار عمومی عرضه کند، متخصصان رسانه جوانب امر را می‌سنجند، پیام را

با سردشدن هوا و کاهش محسوس دما، بارش برف تهران را سفیدپوش کرد. در روزهای آینده با تقویت فعالیت سامانه بارشی در نقاط استان تهران، باران و برف ادامه خواهد داشت. عکس: زهرا فرات، خبرگزاری آنا

instagram:sharghdaily1

twitter:sharghdaily

youtube:sharghdaily

Telegram:SharghDaily

aparat:tasvirshargh

www.sharghdaily.com

توقیف روزنامه «هم‌میهن» و آینده اطلاع‌رسانی

۱۳۹۲) این قاضی دادسراست که اختیار دارد رسانه‌ای را به‌عنوان ابزار ارتکاب جرم توقیف کند و ورود هیئت نظارت بر مطبوعات، خلاف قواعد آیین دادرسی کیفری است که به دلیل تصویب آن حدود ۲۸ سال پس از «قانون مطبوعات»، با توجه به اصول علم حقوق به‌عنوان قانون مؤخر باید ملاک عمل قرار گیرد. از همه جالب‌تر وجود حق ابطال پروانه نشر برای هیئت نظارت بر مطبوعات است. مطابق ماده ۲۷ قانون مطبوعات، «هرگاه در نشریه‌ای به رهبری یا مراجع مسلم تقلید اهانت شود، پروانه آن نشریه لغو و مدیرمسئول و نویسنده مطلب به محاکم صالحه معرفی و مجازات خواهند شد». ابطال یک نشریه را می‌توان به مجازات مرگ تشبیه کرد که بدیهی است صدور چنین حکمی فقط در صلاحیت دادگاه قرار دارد. این اختیار هیئت نظارت، با اصل سی‌وششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که بیان می‌دارد «حکم به مجازات و اجرای آن باید تنها از طریق دادگاه صالح و به موجب قانون باشد» چه انطباقی دارد؟

در این چند روز، موضوع تغییر مرکز نقل اطلاع‌رسانی از داخل کشور به خارج از ایران، بسیار به چشم آمد. ممکن است این روزنامه در میان هزاران مطلب تولیدی در این چند سال مرتکب تخلفی هم شده باشد. اما توقیف آن در شرایطی که هم‌میهنان فقط حق انتخاب بین شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی‌زبان و روزنامه‌های داخلی دارند که در شرایط دشواری منتشر می‌شوند و در رقابتی نابرابر قرار دارند، چه وجهی دارد؟ از قنوه قضائیه انتظار می‌رود همان‌گونه که قرار است در رسیدگی به پرونده‌های تشکیل‌شده حوادث این چند روز تسریع کند، پرونده روزنامه «هم‌میهن» را زودتر تعیین‌تکلیف کند و با رفع توقیف از این رسانه، بیش از این ایرانیان را از «هم‌میهن» محروم نکند.

گزارش‌خوانی

کامبیز نوروزی مطرح کرد:

مسعود پزشکیان به موضوع توقیف «هم‌میهن» ورود کند

شرق: روزنامه «هم‌میهن» به مدیرمسئولی غلامحسین کرباسچی دوشنبه ۲۹ دی‌ماه با تماس تلفنی هیئت نظارت بر مطبوعات تا زمان برگزاری دادگاه مطبوعات توقیف شد. توقیف این رسانه، در شرایطی که کشور در حال گذر از روزهای دشوار است، روزهایی که از دست رفتن مرجعیت رسانه‌ای در داخل کشور و تبدیل‌شدن تلویزیون‌های ماهواره‌ای به رسانه‌های مورد وثوق افکار عمومی بیش‌ازپیش به چشم می‌آید، مورد تعجب کارشناسان رسانه شده است. ازجمله این کارشناسان می‌توان به کامبیز نوروزی اشاره کرد.

نقض آشکار یک حق بنیادین

کامبیز نوروزی، حقوق‌دان و کارشناس رسانه، با اشاره به اینکه «متأسفانه هیئت نظارت بر مطبوعات تبدیل به نهادی شده است که بدون رعایت اصول اساسی عدالت، انصاف و رسیدگی، تصمیماتی علیه مطبوعات می‌گیرد» ادامه می‌دهد: «درحالی‌که می‌دانیم برای کوچک‌ترین تقاضایی از به‌عنوان مثال دادگستری، باید تشریفات معین را طی کرد. تشریفات که یکی از اصول آن، حفظ حق دفاع برای متشاکلی است. حال آنکه هیئت نظارت بر مطبوعات، چنین تشریفات را رعایت نکرده است. در نظر داشته باشید که انتشار نشریه، یک حق بنیادین است. پس وقتی هیئت نظارت تصمیم به توقیف یک نشریه، بدون قائل‌شدن حق دفاع برای ذی‌نفع می‌گیرد، درواقع در حال نقض آشکار یک حق بنیادین است. ضمن اینکه ابلاغ تلفنی، به‌کل بی‌اثر است. درواقع هیئت نظارت بر مطبوعات اگر تصمیم به توقیف رسانه‌ای می‌گیرد، باید تصمیم خود را همراه با ارائه مستندات قانونی مکتوب اعلام کند. درحالی‌که در اخبار منتشرشده درباره توقیف «هم‌میهن» مستندی قانونی که بتواند مبنای توقیف قرار بگیرد، وجود ندارد.»

اقدامی موجب شگفتی و حیرت

این حقوق‌دان و کارشناس رسانه می‌افزاید: «در شرایط بحران‌خیز کنونی که کشور از سوی دولت‌های خارجی در معرض خطرات متعدد قرار دارد و برخی تلویزیون‌های فارسی‌زبان خارج از کشور، چشم طمع به طرح‌های براندازی دوتکه‌اند، چرا یک روزنامه شریف و معتبر داخلی باید توقیف شود؟ چنین اقدامی بی‌شک موجب شگفتی بسیار و عمیقاً حیرت‌آور است. گویی بهتر است مردم ایران صدای خود را از «اسرائیل اینترنت‌شال» بشنوند تا از یک روزنامه داخلی و از زبان شخصیت‌های معتبر فعال در درون نظام! شگفت‌آور اینکه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، برخوردار از شخصیتی محترم و فرهنگی، که مسئولیت هیئت نظارت بر مطبوعات و وظیفه پاسخ‌گویی در مورد عملکرد این هیئت را بر عهده دارد، اجازه می‌دهد چنین تصمیماتی گرفته شود. درواقع ایشان باید در این مورد پاسخ‌گو باشند.»

لژوم ورود مسعود پزشکیان به موضوع

نوروزی صحبت‌های خود را با نکته‌ای ظاهراً مغفول از چشم نهادهای سیاست‌گذار ادامه می‌دهد و تصریح می‌کند: «نکته‌ای که علی‌الظاهر دستگاه‌های سیاست‌گذار مطلقاً به آن بی‌توجه‌اند، از دست رفتن مرجعیت رسانه‌ای در داخل کشور است. این دستگاه‌ها، درحالی‌که افکار عمومی ایرانیان را بیش از هر چیز رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور مدیریت می‌کنند، تمرکزشان را بر ضعیف و ضعیف‌ترکردن رسانه‌های داخلی گذاشته‌اند. در نتیجه، تصور می‌کنم نهادهای مدسی مانند انجمن مدیران مسئول نشریات غیردولتی و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، با این وضعیت، به‌ویژه در شرایط کنونی کشور مقابله کنند.» کامبیز نوروزی در پایان می‌گوید: «به گمان من، شخص مسعود پزشکیان به‌عنوان رئیس‌جمهور و مسئول اجرای قانون اساسی، حتماً باید در این شرایط به موضوع ورود کند و مانع از توقیف روزنامه «هم‌میهن» شود تا بیش از این شاهد خفه‌شدن نفس رسانه‌های‌مان نباشیم.»

گلدایس وست، ریاضی‌دان پیشگام، در ۹۵سالگی درگذشت. کار او پایه و اساس سیستم موقعیت‌یابی جهانی یا همان GPS معروف را بنا نهاد. دکتر وست در سال ۱۹۳۰ در ویرجینیا متولد شد و با وجود ستم‌های ناشی از نژادپرستی در جنوب آمریکا، توانست تحصیلات عالی خود را در کالج ایالتی ویرجینیا ادامه دهد و در رشته ریاضیات مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد را دریافت کند. او در سال ۱۹۵۶ در جایی که اکنون مرکز جنگ سطحی نیروی دریایی در دالگرن ویرجینیا نامیده می‌شود، استخدام شد. تمرکز او ایجاد مدل‌های دقیقی از شکل زمین براساس داده‌های ماهواره‌ای بود. این مدل‌ها بعداً به ستون فقرات GPS تبدیل شدند. وست به مدت ۴۲ سال در مرکز دالگرن کار کرد و در سال ۱۹۹۸ بازنشسته شد.

جشنواره فیلم برلین فهرست آثار بخش رقابتی و بخش «چشم‌انداز» هفتادوششمین دوره خود را اعلام کرد و در مجموع، ۲۲ فیلم در بخش اصلی رقابتی حضور دارند. در میان آثار بخش رقابتی، فیلم‌های جدید از کورنل موندروتسو، ایلکر جاتاک، امین آلبر، آنجلا شانلک، کریم عینوز، وارویک تورنتون، آنتونی چن و هانا برگهولم دیده می‌شود. ۲۰ فیلم از آثار بخش رقابتی، نخستین نمایش جهانی خود را در برلین تجربه می‌کنند؛ به استثنای دو فیلم «ژورفین» ساخته بث آرانوجو و «ولفرام» ساخته وارویک تورنتون. بازیگرانی همچون ایمی آدامز، برت گلدستین، هیام عباس، آندرس دنیلسن لیه، جینینگ تیتوم، جما چان، ژولیت بینوش، تام کورتنی، ساندرآ هولر، کالوم ترنز، رابلی کیئو و جیمی بل در فیلم‌های اسمال حضور دارند.

۹۵ سال

۲۲ فیلم

۱۴ روز